

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Erhvervelse af og forberedende Arbejder til Udnyttelse af udyrkede Arealer i Vildmoserne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (K. Pedersen):

Jeg skal ganske kort anbefale det foreliggende Lovforslag. Som jeg allerede sagde ved Forelæggelsen i Folketinget, drejer dette Lovforslag sig om ret betydelige Summer, og man har maaske let ved paa sine Punkter at kunne kritisere det. Naar Lovforslaget alligevel er blevet fremsat, er det, fordi Regeringen har den Opfattelse, at det ikke vilde være rigtigt i Tider som disse at undlade at fremsætte et Lovforslag, der giver Rigsdagen Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt den billiger, at man under disse ekstraordinære Forhold indlader sig paa en Sag som denne. Lovforslaget er i Folketinget undergaaet enkelte Ændringer, men ikke Ændringer, som jeg for mit Vedkommende har forfærdelig meget imod. Det blev nok sagt i Folketinget, at som Forslaget blev vedtaget dér, levnedes der ikke meget tilbage af det, som det var fremsat. Det kunde jeg imidlertid ikke indse.

§ 1 er vedtaget uforandret, og den indeholder den Hovedbestemmelse, som giver Landbrugsministeren Bemyndigelse til at erhverve Arealer. I § 2 har man foretaget en Ændring af den Taksationskommissions Sammensætning, som skal nedsettes, hvis man ikke i Mindelighed kan blive enig om, hvilke Summer der skal betales for Arealerne. Den Ændring, der er foretaget, er paa en Maade en Forbedring, paa en anden Maade maaske ikke. Endvidere har Folketinget i den oprindelige § 3 strøget den Sum, som skulde medgaa til at afvande Arealerne, saaledes at der kun stilles et Beløb til Raadighed for Ministeren til at fremskaffe et Overslag over Afvandingsarbejderne. Folketinget ønskede nemlig, at Rigsdagen, naar disse Forarbejder var foretagne, skulde have

Lejlighed til at udtale sig om, hvorvidt den mente, at Foranstaltningerne var praktiske og rigtige. For mit Vedkommende har jeg ikke stort at sige hertil. Det kan maaske forhale Sagen en ubetydelig Tid, men det tager jeg med. Jeg synes i og for sig, at det ikke er noget uberettiget Krav, at Rigsdagen ønsker at se, hvad det er for Kanalarbejder og Afvandingsforanstaltninger, man ønsker at foretage.

Hvis Lovforslaget vedtages, som det nu foreligger fra Folketinget, vil man for de 40,000 Kr., som stilles til Raadighed for Ministeriet, paabegynde de forberedende Arbejder, som skal foretages, før man i det hele taget kan udnytte Moserne i Overensstemmelse med den Tanke, som ligger til Grund for Lovforslaget. Naar disse Planer derefter er udarbejdede, vil Ministeriet gaa til Rigsdagen for at faa dens Tilslutning til Arbejdernes Paabegyndelse.

I det andet høje Ting blev den Opfattelse gjort gældende, at disse Forarbejder vilde tage grumme lang Tid. Jeg er jo ikke sagkyndig paa dette Omraade, men jeg drister mig dog til at sige, at der kun vil hengaa, lad os sige, godt et Par Maanedre, muligvis lidt mere, men jeg tror ikke, at det skal være saa meget længe, før disse Forarbejder er færdige, saa at Rigsdagen kan tage endelig Stilling til Sagen.

Der blev ogsaa i Folketinget sagt, at efter at Lovforslaget var forandret paa den Maade, som sket var, vilde man ikke opnaa det, som havde været en Del af Motiverne for Lovforslaget, nemlig at skaffe Arbejde til de arbejdsløse. Jeg kan ikke se, at dette er rigtigt; jeg har den Opfattelse, at det skal lykkes allerede i Løbet af Sommeren at paabegynde Arbejderne.

Endvidere blev der i Folketinget spurgt — og det vil man maaske ogsaa spørge om i dette høje Ting —: hvilke Garantier kan der stilles for, at Foretagendet er rentabelt og forstandigt? Ja, Garantierne er ikke særlig mange og heller ikke særlig vægtige, thi Foretagendets Rentabilitet afhænger jo af de Priser, man i den kommende Tid kan faa for det Brændselmateriale, der kan fremskaffes fra Moserne, og jeg tror ikke, at der er nogen, der kan sige noget om, hvorledes Brændselspriserne vil stille sig. Jeg tror imidlertid, at man kan sige, at